

V R T E C.

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 2.

V Ljubljani 1. februarja 1884.

Leto XIV.

Tri slike.

A steni tri slike mi ljube visé,
A urednje se najbolj raduje sreé.

Kaj kaže mi leva? — Glej hčerko mladó,
Ki máterin nauk posluša zvestó.

Uči se, da biva v nebesih jej Bog,
Da angel je váruh, prijatelj otrók.

O veraj ti žar si, sijoč iz višáv,
Ki svetíš v nebó nam iz zémskih nižáv.

Kaj kaže mi desna? — Valove morjá
Nevstrašen mladenič plavaje brzdá.

Glej! skoro pripluje na ótok zelén,
Da križec objame ondú zasajén.

Oj upanje! ključ potujočim sí zlat,
Ki rajskih odpiráš zapabe nam vrat.

Kaj kaže mi srednja? — Glej dete mladó
Sklepáje ročice dviguje okó.

Kleči pred oltarjem in moli Bogú,
Iz lice mu odseva ljubezen sreá.

Ljubezen! ti Bog si, ki v raji sediš
In samega sebe nedolžnim dariš.

Ko vere ne bode in upanja ne,
Ljubezen v nebesih bo sévna še.

Zató izmed slik, ki na steni visé,
Najbolj se mi srednje radúje srcé.

F. Krek.

Sv. Kristof.

(Po zlatej legendi; posl. Fr. Hubad.)

Kristof je bil pogan. Visok je bil dvanajst kolenecv, močne in čvrste postave. Predno je bil krščen, imenoval se je Ofer. Kadar doraste, misli sam v sebi: „Po svetu pojdem in poiščem si najmočnejšega gospodarja. Njemu bodem služil!“ Kakor mislil, tako storil. Gre po svetu in zve za mogočnega kralja, kateri je zapovedoval velikej deželi in mnogim ljudém. Ofer stopi v službo pri rečenem kralji. A nekega dne pride h kralju nek pevec in začne peti prav vesele pesni. Konečno zapoje tudi neko smešno pesen o vragu. Pri ti pesni se kralj pokriža, ker je bil kristjan. A Ofer ni znal še ničesar od znamenja sv. križa in njegove moči, zato se zelo začudi in vpraša kralja: „Gospod, kaj pa pomenja to znamenje?“

Ali kralj mu ni hotel povedati ničesar od znamenja sv. križa, ker je bil Ofer pogan. Zato reče Ofer: „Gospodar, ako mi ne poveš, nečem ti služiti dalje.“ — „Povedal ti bodem resnico,“ reče kralj. „Glej, če govori kdo o vragu, blagoslavljam se s tem znamenjem, da ne dobi vrag moči čez mene?“ Ofer reče: „Ali se ga bojiš? Ali je moč njegova tolika, da bi ti mogel nahúditi? Dolgo sem ti služil, ker sem mislil, da ga ni močnejšega od tebe. Nu, ker vidim, da se bojiš vruga, iskati ga hočem, dokler ga ne najdem, in služil bodem njemu, ker je močnejši od tebe.“

Ofer gre po svetu iskat vruga. Ali nihče mu ga ni mogel pokazati, da-si je povsod popraševal po njem.

Nekega dne zaide v veliko puščavo. Tu prihruje velika tolpa (truma) vojakov proti njemu. Na čelu je jezdil črn, strašen jezdec. Ta ustavi Ofra in mu reče: „Koga iščeš?“ — Ofer odgovori: „Iščem vruga, rad bi mu služil.“ — „Jaz sem vrag,“ odgovori jezdec; „ako mene iščeš, tukaj me imaš.“ Ofer stopi k vragu v službo in gre z njim. — Nekega dne pride tolpa do razpotja, kjer je stal križ. Vrag se ogne s pota in reče Ofru, da neče jézditi naravnost po potu.

Ofer se začudi in reče: „Gospodar, povej mi, zakaj se izogiblješ pota?“ Vrag bi bil rad zamolčal vzrok, ali Ofer mu preti, da mu ne bode služil dalje.“ Zatorej reče vrag: „Glej, tam je stalo znamenje križa, na katerega so bili židje pribili Krista; tega se bojim in bežati moram pred njim.“ Ofer odgovori: „Ako se bojiš Gospodovega znamenja, mora biti ta močnejši od tebe. Njoga si poiščem!“